

Zoolander No. 2

COOL EVROPA 2 TV NA FILMU.CZ WOMAN CinemArt

Tiskový materiál k filmu

Premiéra 18. února 2016

Zoolander No. 2

Modrá ocel. Le Tigre. Magnum... jsou dost mocné na to, aby ve vzduchu zastavily smrtící hrozenou hvězdu a překazily plány d'ábelské mysli na globální získání moci. Existuje pouze jeden jediný mužský model, který je schopen vyčarovat takovou krásu a sílu pouhým výrazem tváře... Derek Zoolander.

Když jsme mužské modely Dereka (**Ben Stiller**) a Jeníčka (**Owen Wilson**) viděli naposledy, užívali si zázraku jménem "Centrum Dereka Zoolandera pro děti, které neumí moc číst a chtějí se naučit i jiné věci," a Mugatu (**Will Ferrell**) skončil za mřížemi. Centrum ale postihla nečekaná katastrofa a přinutila oba dva k životu v ústraní. O patnáct let později nalézáme Dereka a Jeníčka stále zahanbené a žijící osamělé životy stranou od zbytku světa.

Když oba dostanou speciální pozvánku k účasti na významné světové módní události ve starobylém a tajemném městě Římě, nedokáží odolat kouzlu návratu ke své bývalé slávě a tím začne jejich cesta zpět do civilizace. Po příjezdu se Derek s Jeníčkem potkají s bizarními a výstřední designéry stojícími za novým módním impériem. Oba si rychle uvědomí, že svět módy, který kdysi tak dobře znali, se dramaticky změnil a teď je doslova strčil zpět do světél reflektorů.

Zatímco se oba v tomto divném novém světě blogů, vlogů a módy anti-módy snaží najít smysl, jsou najati na to, aby pomohli zastavit vypočítavé a smrtící spiknutí, které – pokud je nikdo nezastaví – navždy zničí naděje, že se módě vrátí její vážený a velkolepý význam. Jen Derek a Jeníček mají sílu ZACHRÁNIT MÓDU.

Paramount Pictures uvádí film Red Hour / Scott Rudin Production - Zoolander No. 2. Režie **Ben Stiller**, scénář **Justin Theroux and Ben Stiller & John Hamburg** a

Nicholas Stoller. Stiller, Owen Wilson a Will Ferrell se vracejí ve svých rolích z prvního filmu. V hlavních rolích dále hrají **Penélope Cruz a Kristen Wiig.** Produkce Stiller, Stuart Cornfeld, Scott Rudin, Clayton Townsend a Jeff Mann. Kamera Dan Mindel. Výprava Jeff Mann. Kostýmní výtvarnice Leesa Evans. Střih Greg Hayden.

O FILMU: NÁVRAT MODRÉ OCELI

Jeho jedinečný vzhled si získal srdce módního světa i publika a stal se součástí kulturního lexikonu. Hashtag předtím, než hashtagy začaly existovat.

Nápad vznikl v hlavách kolegů Drakea Sathera a Bena Stillera. Původní koncept vznikl jako skeč pro VH1 Fashion Awards v roce 1996. Myšlenkou bylo vytvořit pohled do zákulisí módního průmyslu a jeho nadpozemských osobností.

„Drake se mě zeptal, jestli bych chtěl být modelem. Pomyslel jsem si, že to je vážně směšné, což bylo ale přesně to, proč to chtěl udělat,” vzpomíná Stiller.

„Drake miluje módu a dokáže vymyslet neuvěřitelně chytré a nebojácné komedie. Nakonec jsme na tom dělali dva roky v kuse,” pokračuje. Jejich skeč měla takový ohlas, že začali přemýšlet o celovečerním filmu.

Cesta k Derekovu a Jeníčkovu návratu na plátna obrazovek byla dlouhá a klikatá, trvala 15 let a zahrnovala několik zpodobnění.

„Na tom filmu jsme pracovali dlouho,” vysvětluje scenárista/režisér a hlavní postava Ben Stiller. „Asi jsme měli udělat pokračování hned rok poté, co jsme natočili film, ale na ten první do kina skoro nikdo nepřišel, takže ho asi nikdo nechtěl,” říká se smíchem Stiller.

První film šel do kin v září 2001 a vzhledem k události z 11. září nevzbudil velký divácký zájem. Zástupy fanoušků si ale získal poté, co vyšel na DVD a postupně dosáhl statusu kultovní klasiky. „Ten film se stal něčím, co prošlo kolem a budilo zdání filmu undergroundového studia, bylo to skoro jako najít klasický vinyl. Divák se cítí, jako by to byl jeho osobní objev,” říká Justin Theroux, který ve filmu hraje a který se podílel na scénáři k jeho pokračování.

Postavy a absurdní populární průpovědky z tohoto filmu padly publiku do noty a staly se součástí kulturního společenství. Se vznikem sociálních médií a jejich mnoha platforem se staly určité hlášky klíčovými slovy a vtipy se tak sdílely po celém světě. „Během všech těch let mě stále znovu překvapuje kult, který mě provází kamkoliv jdu – ať už je to v Evropě, v Mexiku nebo Jižní Americe. Lidé za mnou chodí a chtějí, abych udělal Modrou ocel, což ani není mojí rolí,” směje se Owen Wilson. „Postavy Dereka a Jeníčka jsou hodně směšné, což podle mě lidé oceňují,” dodává.

Naděje na pokračování filmu se během těch 15 let objevily několikrát. Stiller během této doby pracoval s řadou uznávaných komediálních scenáristů včetně svého původního spolupracovníka Johna Hamburga, scenáristy/režiséra Nicholase Stollera a Justina Theroux, Stillerova kolegy z *Tropické bouře*. „V určité době jsem si byl jistý, že to nikdy neuděláme. Ale potom se to zlomilo a najednou do sebe všechno začalo zapadat. Bylo to jako ‘Tak dobře, tak to nakonec uděláme,’” vzpomíná Stiller.

Dlouhý proces, během kterého se rodilo pokračování *Zoolandera*, dal Stillerovi a jeho kreativnímu týmu příležitost vytvořit příběh a postavy způsobem, který dokázal v prvé řadě vzdát poctu pojetí, které diváky s filmem spojilo. Stiller k tomu říká: „Chtěli jsme udělat film, který by dostal tomu, co nabídl první film a očekáváním lidí, kteří si ten film zamilovali. Mám štěstí, že existují lidé, kteří ten film tolik milují a já je nechci zklamat.”

DEREK, JENÍČEK A MUGATU JSOU POŘÁD STRAŠNĚ SEXY: NÁVRAT SLAVNÉ TROJKY

Ve všech variantách scénáře bylo jasné, že v centru příběhu bude opět trojice Derek, Jeníček a Mugatu. Když se pohybujete v tak neskutečném světě, jakým je svět mužských modelů v módním průmyslu, jsou silné postavy tím, na čem film stojí, a Stiller věděl, že návrat této trojice je zásadní. „Nakonec se lidé vždycky ztotožní s postavami. Když mi někdo řekne, že miluje *Zoolandera*, znamená to pro mě, že miluje Dereka, Jeníčka a Mugatu, protože oni jsou to, co dělají film tím, čím je,” poznamenává Stiller.

Pro Stillera bylo znovunavléknutí Derekových (zazobaných) bot po tak dlouhé přestávce trochu těžké. „Derek je jedinečná osobnost. Je opravdový a neuvěřitelně angažovaný, což pramení z jeho naivity a nevinnosti. Díval jsem se znovu na první film, abych se ujistil, že jsem to zahrál dobře a po několika týdnech už mi to připadalo přirozenější, až to nakonec byla zábava.”

V řadě ikon popkultury známých pod jedním jménem je Jeníček Owena Wilsona postavou, která skvěle vystihuje bohémskou, mysticismem zasaženou rockovou hvězdu, která diváky fascinuje. „Měl jsem štěstí na pár dobrých postav a to, že je Jeníček známý jen tímhle jediným jménem, stejně jako Madonna nebo Sting, jen dokazuje, jak nezapomenutelná postava to je,” říká Wilson.

Postava tak kultovní, že ji lidé poznávají podle siluety, Jacobim Mugatu, stojí po boku nejváženějších a nejstrašnějších zločinců ve filmové historii. Komik Will Ferrell vzal příležitost ke ztvárnění tak absurdní postavy od podlahy. „Všechny ty postavy ve světě módy jsou směšné, protože o tom to prostředí je,” říká Ferrell.

Pro Ferrella bylo opětovné nasazení nechvalně známé paruky po téměř 15 letech zajímavou zkušeností. „Nejdřív bylo divné ocitnout se znovu v této roli a v jejích outfitech a potom bylo divné, že už to vlastně divné není,” směje se. „Už jsem

zapomněl, jak intenzivní Mugatu je. Nikdy není v pohodě a neustále na někoho řve, protože nic není nikdy v pořádku, ale to jsou právě vlastnosti, které je radost hrát.“

VEDLEJŠÍ POSTAVY:

DOPLNĚNÍ HERECKÉ SESTYV NĚČÍM NOVÝM A NĚČÍM STARÝM (ALE TÍM NĚČÍM, CO VYPADÁ POŘÁD DOBŘE)

V novém filmu rychle zjistíme, že od doby, kdy jsme naše hrdiny viděli naposledy, se stalo něco strašného, co Dereka a Jeníčka odstříhlo od civilizace a hodilo je pryč, daleko od červeného koberce, blikání fotoaparátů paparazzi a od přehlídkových mol. Poté, co ztratil vše, se Derek uchyluje k životu kraba poustevníka a Jeníček, který je natrvalo zjizvený a který nosí masku, žije v hliněné chatrči v poušti. Po letech v ústraní dostávají oba pozvánku k účasti na nadcházející velké módní události pořádané Alexanyou Atoz (Kristen Wiig), nejmocnější světovou módní magnátkou, která stojí v čele největšího módního impéria. Neschopní odolat vábení k návratu ke své bývalé slávě se chytí na udičku a začnou se chystat na cestu do Říma.

Po příjezdu Derek s Jeníčkem rychle zjistí, že svět, který kdysi znali, je pryč. Charakteristický a jedinečný vzhled a chůze po přehlídkových molech jsou věci z dávné minulosti. Módní průmysl teď ovládají milenáčci a internetové celebrity, které vlogují, chatují a ironicky nadšeně opovrhují a nenávidí módu. Derek s Jeníčkem navíc přijdou pozdě na party sociálních médií a technologie ve světě po Steveu Jobsovi. „Jednou z legračních věcí v prvním filmu byl Derekův směšně malý telefon, což samozřejmě úplně odporuje dnešním trendům,“ směje se Stiller. „Svět se díky sociálním médiím změnil a to, že jsou všichni přilepení ke svým displejům je něco, co se dá těžko ignorovat,“ vysvětluje režisér.

Krátce po svém příjezdu do Říma jsou Derek a Jeníček osloveni Valentinou

Valencií, krásnou speciální agentkou z Globální módní divize Interpolu, která je najme, aby jí pomohli s vyšetřováním týkajícím se alarmujícího seznamu zavražděných popových hvězd. Všechny vraždy spojuje jedna do očí bijící zvláštnost – selfie udělané v okamžiku jejich smrti s výrazem ... MODRÁ OCEL. Valentina, která věří, že existuje pouze jediný člověk, který dokáže tento výraz rozlousknout, od Dereka očekává, že jí pomůže infiltrovat se do světa vysoké módy a zločiny vyřešit.

„Valentina je neuvěřitelně krásná a sexy latinskoamerická módní policistka, která překypuje sexualitou – ale to vše je účelové. Chce pouze zjistit, kdo zabíjí ty popové hvězdy,” vysvětluje Stiller.

Během psaní scénáře měl Stiller pro roli inteligentní a supersexy vyšetřovatelky v hlavě jedinou herečku – jedinečnou Penélope Cruz. „Od začátku to byla jedinečně Penélope. Během psaní jsem si rád představoval, jak ty věty říká svým přízvukem. Byla jednou z prvních lidí, které jsem oslovil, a ona velmi rychle souhlasila. Byl jsem opravdu šťastný, protože jsem si nedokázal představit nikoho jiného, kdo by to mohl hrát.”

Navzdory absurditám daným scénářem vzala Penélope svou postavu extrémně vážně, což zajímavě doplnilo Derekovu lehkomyšlnou povahu a tupost. „Penélope to vzala velmi vážně a hodně dbala na pozadí Valentinina příběhu a na to, odkud přišla. Neustále se sama sebe ptala, co by si Valentina v dané scéně myslela a jak to souvisí s Derekem. To se mi moc líbilo, protože čím víc to herec ve filmu v absurdním duchu bere vážně, tím víc se diváci soustředí na realitu, která ve filmu je,” poznamenává Stiller.

Šílený svět *Zoolandera* stvořil kultovní postavy, které diváci za jejich výstřednosti milují; a čím větší magor, tím líp. Cílem Stillera a jeho týmu bylo při vytváření nových postav srovnatelných se svými předchůdci uctít ducha a nadšení původních postav. „V prvním filmu jsme to riskli a zvolili jsme tuhle realitu a určitý

druh legrace, takže jsme se rozhodli stejně riskovat i teď. Rozhodli jsme se vytvořit nové postavy, které mohou v tomto světě skutečně existovat a zkoušeli jsme najít správnou rovnováhu mezi starými a novými,” vysvětluje Stiller.

S Mugatu za mřížemi se svět módy ocitl bez vůdce a národ módních návrhářů byl nucen rozhodovat sám, co je módní! Prázdné místo dokázala naštěstí zcela zaplnit nová královna módy, nedostižná Alexanya Atoz. Uctívaná a vážená módní magnátka Alexanya nechodí (chůze je tak fádni), ale vznáší se a diktuje všechno, co má nějaké spojení s módou – to, jaké trendy teď budou vést, vzory oblečení a určuje nejvyšší standardy krásy. Když Alexanya osobně pozve Dereka a Jeníčka, aby vystoupili na show jejího chráněnce Dona Atariho, je jim jasné, že se chystá jejich velký návrat na mola.

Alexanya Atoz je chodícím uměleckým objektem. Alexanya nemá oblečení – pečlivě dohlíží na každý detail svého vzhledu a využije každou příležitost k sebevyjádření. Neustále pátrá po věčné kráse a je ochotná udělat cokoliv, aby zvrátila proces stárnutí. Výsledkem je nafouklá, rozpíchaná, natažená a opálená tvář, která souzní se společenskou obsesí po mládí a kosmetické chirurgii. „Alexanya je katastrofa plastické chirurgie v touze po věčném mládí a kráse, je tak přešitá a přebotoxovaná, že může stěží mluvit,” říká Justin Theroux.

Pro roli Alexanye vybrali tvůrci uznávanou herečku Kristen Wiig. „Nikdy jsem nehrála nikoho podobného téhle ďábelské královně. Scénář ji fyzicky popisuje jako někoho, kdo má tolik plastických operací, až mu to brání v řeči. Její dialogy jsou napsané foneticky. Nakonec jsme přišli na nápad, že jí je vlastně jedno, jestli má správnou výslovnost.”

K dosažení Alexanyanina extrémního vzhledu vytvořil uznávaný maskér Mark Coulier se svým týmem jedinečné vzezření, na které použil rozsáhlé protetické pomůcky. Jejich aplikace ovšem spolu s použitím extravagantních paruk, příčesků a různých oděvních zvláštností vyžadovala čtyřhodinový aplikační proces. „Nikdy

jsem na sobě neměla takovou protetiku. Je zvláštní dívat se na sebe do zrcadla a vidět svoje oči, ale ne ve své tváři,” poznamenává Wiig.

Wiig a Ferrell spolu na plátně zažijí speciální chvíli, která aspiruje na jeden z nejnezapomenutelnějších filmových polibků roku. Stiller jim k polibku dal jen minimální pokyny a překvapilo ho, jak se do toho ti dva komediální borci ponořili. „Mluvili jsme o tom předtím jen trochu. Řekla jsem mu něco ve smyslu ‘Dělej, co chceš. Stejně to není moje kůže.’ Myslím, že Benovi úplně nedošlo, k čemu se chystáme, protože když jsme to udělali poprvé, vypadal dost překvapeně. Vrhli jsme se do toho po hlavě,” směje se Wiig.

„Vlastně jsem jim nedal vůbec žádné pokyny - Will a Kristen si vzájemně velmi věří, jsou to jedni z nejzábavnějších lidí a to, co předvedli, byla jedna z nejšílenějších věcí, které jsem kdy viděl. Rozhodně je to jedna z nejzábavnějších věcí ve filmu,” říká Stiller.

Po příjezdu do Říma si Derek s Jeníčkem začínají uvědomovat, jak moc se móda a svět celkově změnil. Vrátili se do světa, kterému nerozumějí, plný hashtagů, tweetů, vlogů a chatů. Žádné přehlídky, charakteristické tváře, a naopak designéři, kteří jsou ceněni za své minimální úsilí. Nejžádanější světový designér je Don Atari (Kyle Mooney), hipster a rádoby cool dítě velkoměsta, který je zlobivým hochem módy. Atari si vybuodoval jméno jednak tím, že banalitu a fádnot přivedl do popředí jako umělecké vyjádření a jednak svou kritikou tradičních módních standardů. Enfant terrible módy Atari hlásá, že krása je ohavná, nedobré je prima a to, co ve skutečnosti vůbec není v kurzu, je nyní supermoderní. „Don Atari je směsicí všeho, čemu Derek s Jeníčkem ve změněném světě módy nerozumí,” vysvětluje producent Jeff Mann. „Don Atari zvládne propagovat a zatracovat věci v jediné větě. Pro Dereka a Jeníčka jsou řeči Dona Atariho s jeho sebepopírajícími prohlášeními jako sledování tenisového zápasu – nejsou schopni je pobrat.”

Pro ztvárnění této postavy filmaři zvolili komika Kyleho Mooneyho. „Don Atari

reprezentuje současnou popkulturu a to nejhorší z hipsterství. Neustále si odporuje a v tom jeho přehánění je spousta zábavy.“

Jednou z motivací, proč vylézt ze svého úkrytu, je pro Dereka možnost znovu se spojit se svým dlouho ztraceným synem, Derekem juniorem, který od chvíle, kdy se Derek stáhl do ústraní, žije v italském sirotčinci. Dereka překvapilo, že jeho syn nesdílí vlastnosti, které by se u potomka jednoho z nejslavnějších světových modelů daly očekávat. Očekává, že nejde opravdu, opravdu, opravdu skvěle vypadajícího chlapce přirozeně obdařeného espretem Dereka Zoolandera, ale místo toho najde kluka, který by si raději četl, než trénoval jeho výrazy, a který vypracované břišní svaly nepovažuje za dovednost. Pro roli Dereka juniora našel Stiller mladého herce Cyruse Arnolda, který se ke světu *Zoolandera* nadšeně přidal.

„Chtěl jsem najít kluka, který bude přesvědčivým hercem a výraznou postavou vedle Dereka a Jenička. Cyrus je velmi chytrý a má přirozený smysl pro humor – mohl jsem se vždycky spolehnout, že scénu skvěle zvládne.“

Jako potvrzení toho, že film je láskyplnou poctou světu módy, je seznam cameí objevujících se ve filmu v podstatě seznamem, kdo je kdo v módním světě. Na rozdíl od zkušenosti se získáváním lidí ochotných se účastnit prvního filmu našlo jeho pokračování spoustu fanoušků uvnitř skutečného světa módy, kteří byli dychtiví se zapojit. „Film žije v povědomí světa módy a našli jsme lidi, kteří teď opravdu chtěli být jeho součástí, což je skvělé, protože oni jsou součástí příběhu v nejširším slova smyslu. Myslím, že to tomu dodává punc reálnosti, přestože pořád jde o hloupou komedii,“ říká Stiller.

PAŘÍŽSKÉ OZNÁMENÍ:
DEREKŮV A JENÍČKŮV TRIUMFÁLNÍ NÁVRAT NA MOLA

Jakmile se přiblížil dlouho očekávaný začátek výroby, bylo potřeba vymyslet takové oznámení návratu největších světových modelů, které A kde jinde by bylo vhodné oznámit uvedení nového filmu po 15leté přestávce (pěkně za hranicí typického data spotřeby supermodelů), než na přehlídkovém mole? Ve snaze posunovat hranice mezi realitou a fikcí vznikla myšlenka, že by Derek s Jeníčkem o svém návratu mohli dát vědět tak, že by se aktivně zúčastnili jedné z velkých přehlídek během týdne módy v Paříži. Aby byla tato událost co nejbizarnější, ani média, ani návštěvníci nebo modelky, které na této přehlídce také vystupovaly, o tom předem nic nevěděli. „Říkali jsme si, že by bylo zajímavé oznámit nový film, aniž bychom ho oznámili – prostě tak, že se Derek s Jeníčkem objeví na módní přehlídce bez toho, že by k tomu něco řekli. Minimálně to vypadalo jako obrovská legrace do té doby, než nastal den D... a pak to bylo spíš „sakra, co jsme si mysleli... tohle nedopadne dobře,“ vysvětluje Stiller.

S přihlédnutím k několika nezbytným podmínkám, mezi které patřilo např. načasování Týdne módy nebo značka, která půjde dohromady jak kreativně, tak kulturně, zvažovali filmaři několik možností. „Hledání rovnováhy mezi absurdností našeho světa a obrovským respektem ze světa módy jsme brali velmi vážně. Bylo to pro nás důležité, protože to mělo být vrcholem naší příležitosti – jak kreativně, tak kulturně. Původně jsme hledali pánskou přehlídku, měli jsme velmi specifické načasování a chtěli jsme, aby to byla italská značka,“ vysvětluje Jeff Mann.

Skutečnost předčila jejich nejdivočejší představy – módní dům, který byl ochotný sdílet svou scénu, nebyl nikdo jiný, než VALENTINO, jeden z nejlegendárnějších a kultovních módních domů. Ředitelka komunikace módního domu Valentino a dlouholetá kamarádka Stillera Francesca Leoni odvážně navrhla, aby se zúčastnili jejich ženské přehlídce na Týdnu módy v Paříži – tedy něco naprosto nečekaného a nemajícího obdoby. „Maria Grazia a Pierpaolo jsou v módním průmyslu velmi

uznávané a jsou považované za seriózní designérky. Jejich kolekce a přehlídky jsou známé svou čistotou a tím, že jsou o modelkách, hudbě a šatech, a méně o podívané a lesku celé události. Když jsme s Benem probírali nápady, neváhaly ani vteřinu a byly z toho nadšené,” vzpomíná Leoni.

Fanynkám prvního filmu, kreativním ředitelkám Valentina Marii Grazii Chiuri a Pierpaole se možnost, že by si užily trochu legrace během toho, co je obvykle velmi intenzivní a vážná záležitost, okamžitě zalíbila. „Když nám Ben představil svůj nápad uvést film na naší přehlídce, byly jsme nadšené, protože *Zoolander* nám připomíná část naší minulosti, část našeho společného příběhu. Řekla bych, že to je film, který nejlépe ukazuje módu a to, jak extrémní může být,” vysvětluje Piccioli.

„Věřím, že my samy jsme někdy také prostě tak trochu *Zoolander*,” směje se Chiuri. Přestože dvojice o tomto poněkud kaskadérském kousku neměla žádné pochybnosti, někteří lidé kolem nich si tak jistí nebyli. „Někdy lidé řekli, ‘Cože?! Zbláznila ses? Spojit image své značky a šatů s něčím tak směšným může být nebezpečné,” vzpomíná Chiuri.

Prvek překvapení byl zásadní. Zbývalo se nějak poprat s realitou světa, kde jsou informace sdíleny 24 hodin denně a 7 dní v týdnu kýmkoliv, kdo má přístup k telefonu, přípravy a taktika nebyly ničím jiným, než skutečnou supertajnou špionážní operací v reálném životě. „Bylo to naprosto tajné, věděla jsem o tom jen já, Maria Grazia, Pierpaolo a jejich CEO, pan Sassi. Nevěděl o tom žádný z mých PR ředitelů ani modelky, které dělaly tuhle přehlídku. Během produkce jsme používali falešná jména, nikdo nemohl ani tušit, že chystáme něco takového,” vysvětluje Leoni.

Po utajeném přeletu do Paříže se Stiller, Wilson a jejich malý tým přesunuli na místo, kde se tři hodiny před přehlídkou až do jejího finále schovávali nikým nespátráni uvnitř stanu. Světla se ztlumila, hudba začala hrát a modelky začaly

chodit po přehlídkovém mole. Oči světa módy se upíraly na jednu z jeho nejváženějších značek představující svou novou kolekci. Před finále, když jdou obvykle všechny modelky společně, aby přehlídku zakončily, světla potemněla a hudba se změnila. Když se Stiller s Wilsonem vynořili na opačných stranách oválného mola, diváci nejdřív naprosto zmateně a nevěřičně, ale pak propukli v smích a aplaus. „Úplně jsem cítil tu reakci, když jsme vstoupili na molo. Lidé se rozhlíželi kolem a nevěděli, co se děje. Pak vytáhli mobily a začali se potichu chichotat, a když jsme se dostali až na konec mola, lidé už stáli a tleskali,” vzpomíná Stiller.

Valentinův tým to celé sledoval skrytý v zákulisí. „Lidé nejdřív seděli v úplné tichosti. Bylo fakt divné vidět tyhle muže na mole. Reakce byla naprosto překvapivá, bylo to, jako kdyby móda zažila okamžik svobody. Všichni se začali smát a tleskat, bylo to, jak když jste v kostele a kněz se začne smát,” usmívá se Piccoili.

ZOOLANDERŮV SVĚT PŘENESENÝ DO STARODÁVNÉHO MĚSTA ŘÍMA

Pro Stillera, jako fanouška italské kinematografie a legendárních filmařů jako Federico Fellini a Vittorio De Sica, představovala Itálie bohaté pozadí k dalšímu pokračování. „Kdykoliv jsem byl v Itálii, lidé se mnou mluvili o Zoolanderovi a já jsem tam cítil jakési jedinečné spojení s postavami. Líbila se mi myšlenka mít pro ten film mezinárodní pozadí, které by tomu dalo jiný nádech, a navíc to dávalo smysl, protože móda je skutečně globální.”

Přestože se za středisko světové módy považuje Miláno, filmaři si jako ideální místo pro filmový příběh a výrobu vybrali Řím. „Miláno je klasicky spojené s módou, ale v Římě sídlí několik módních společností, včetně Valentina a Fendi. Řím je navíc extrémně fotogenický, takže jsme si krásně odůvodnili, proč jsme si ho vybrali,” vysvětluje producent Clayton Townsend.

Natáčení probíhalo během čtyř jarních měsíců roku 2015 s produkcí složenou z malé skupinky Američanů a z několika nejlepších fachmanů, které mohla italská filmová komunita nabídnout. Seznam lokací vypadá jako turistický průvodce snů a nechybí v něm některá z historicky nejvýznamnějších míst: Fórum, Pantheon, Caracallovovy lázně, palác Venezia, Muzeum současného umění, řeka Tibera, palác dei Congressi a legendární studia Cinecitta.

Výtvarník/producent Jeff Mann díky svému přístupu ke scénám a celkovému vzhledu filmu nastavil laťku extrémně vysoko. Pro grandiózní exteriér impéria Aleyanye Atoz vybral architektonicky jedinečný palác della Civiltà, který je považovaný za ikonu fašistické architektury. V roce 1937 Mussolini rozhodl, že v budově budou umístěna významná římská umělecká díla. Pro někoho jako Atoz ideální místo.

Derek s Jeníčkem doufají ve velkolepý návrat ke slávě a lesku, ale po příjezdu přehlídku módního domu Atoz, kde právě předvádí nežádanější návrhář dneška, Don Atari, bezprostředně vnímají, jak moc se věci změnily. Přehlídka se koná na opuštěné skládce biologického odpadu, kde si musí zazobaní návštěvníci přehlídky najít cestu skrz díry v drátěném plotu a brodit se bahnem po kolena, a ukazuje designérovu anti-módní estetiku a pohrdání jakoukoliv krásou. „Kombinování těchto prvků a vytváření takové úrovně absurdity při vytváření otevřené výpovědi o módě jsme si moc užili. Myšlenkou bylo ukázat, jak moc všechno existuje v extrémech a najít hranici mezi ‘věcmi bez ladu a skladu hozenými na jednu hromadu’ a věcmi velmi propracovaně seskupenými dohromady,” komentuje to Jeff Mann.

Obrovskou scénu tvořilo rozsáhlé lešení a masivní betonové trubky, které lemovaly působivý dopravní pás sloužící jako přehlídkové molo. Přehlídka „Světa odpadků“ zachycuje Dona Atariho nevýrazný, ale složitý přístup k módě. Mann zamýšlel vytvořit takovou scénu, která by vypadala jako poskládaná bez ladu a skladu, ale

přesto provedená a naplánovaná s extrémní pečlivostí. „Představuje to dichotomii jeho charakteru – ohromující přehlídka a staří lidé ve špinavých kostýmech z levných halloweenských obchodů sestupujících po dopravním pásu.”

Pro Stillera bylo vytvoření dokonalého prostředí zásadní, aby mohl dát svým nesmírně talentovaným hercům příležitost dělat to, co dělají nejlépe. „Když umíte vytvořit dobré podmínky a zaostřit kameru, prostě pak herce necháte, aby dělali svou práci. Nakonec režírovat komedii znamená, že hledáte něco, co vás rozesměje a je radost pracovat s tak skvělými lidmi. Myslím, že mám vážně štěstí.”

Role režiséra na člověka klade značné nároky a vyžaduje, aby filmař v jednu chvíli seděl na mnoha židlích a žongloval s celou řadou proměnných, které se za kamerou objeví. Stillerova schopnost pohybovat se na hraně mezi režii a hlavní hereckou postavou na scéně udělala na lidi kolem něj značný dojem. „Je neuvěřitelné sledovat Benovu práci, protože zvládá být na scéně, přepisovat scénu, hrát v ní, režírovat ji a v hlavě už ji zároveň stříhá,” směje se Justin Theroux.

KDYŽ SE MÓDA POTKÁ S KOMEDIÍ: **UVNITŘ ZOOLANDEROVÝCH KOSTÝMŮ**

Vzhledem k tomu, že se příběh odehrává uprostřed světa vysoké módy, potřeboval Stiller najít kostýmního výtvarníka, který by dokázal nastavit tu správnou polohu mezi couture a komedií. Volba padla na kostýmní výtvarnici Leesu Evans, která svým rozsáhlým dílem zahrnujícím *Vykolejenou* a *Ženy sobě* byla tou pravou, která mohla čelit výzvám filmu odehrávajícím se ve světě módy. „Chtěla jsem ukázat, že móda může být zábavná, skvělá, rozmarná, nápaditá a legrační – v závislosti na kontextu,” vysvětluje Evans.

Obliba a přijetí prvního filmu komunitou ze světa módy poskytly při pokračování

filmařům příležitost ke spolupráci s rozsáhlou skupinou špičkových módních designérů, šéfredaktorů a známých osobností, což byla oproti prvnímu filmu úplně nová zkušenost.

„Naštěstí jsme věděli, jak moc si módní průmysl osvojil a zamiloval ten první film, takže jsme našli spoustu lidí z tohoto odvětví, kteří byli nadšení z toho, že by se mohli stát součástí jeho pokračování. Dokonce jsme měli mnoho příležitostí do něj vnést dokonce víc módy než – to jsem si jistá – měli v tom prvním filmu,” říká Evans.

Vzhledem k tomu, že se v jádru jedná o komediální satiru, chtěli tvůrci primárně vytvořit rovnováhu mezi skutečnou couture a absurdní realitou *Zoolanderova světa*. „Hledali jsme široko daleko, abychom zjistili, kteří skuteční módní návrháři mají kousky, které by perfektně vyhovovaly našim postavám. Začala jsem stavět na skutečné módě a vnesla jsem do ní něco málo ze svých vlastních návrhů, aby to skutečně bylo jako spolupráce komedie a couture. Nakonec jsme chtěli, aby film byl z 50% couture móda a z 50% komedie.”

Evans dostala za úkol ukázat oblíbené postavy v kontextu poslední módy, ale zároveň nesklouznout moc daleko od jejich původních charakteristik. Derek i Jeníček brali ve své době módu velmi vážně - dokonce i poté, co se rozhodli svět módy opustit. „Derek a Jeníček ale pořád tak nějak mají o módě povědomí, móda je prostě zakořeněná hluboko v jejich osobnostech,” říká Evans.

Za tu dlouhou dobu, co byli Derek s Jeníčkem mimo svět módy, se hodně změnilo, což názorně ilustruje nový módní objev, bezpohlavní návrhář a zlobivý kluk módy Don Atari. „Derek s Jeníčkem přicházejí z doby, kdy byla móda velkolepou podívanou a uměleckým dílem a Don Atari je známý jako anti-módní chlapík.” Vytváření vzhledu Dona Atariho, který všednost považuje za vysokou módu, poskytlo příležitost nastrčit do vážného světa módy trochu legrace. „Ohromně se mi líbí to, že Don Atari může ukázat na úplně cokoliv a prohlásit to za módní. Vzal

ty strašlivě směšné a laciné halloweenské kostýmy ze 70. let a udělal z nich módu. A já, vy máte bílé ponožky? V pořádku, tohle je teď také móda,” směje se Evans.

Při budování svého nadpozemského image nevynechá Alexanya jedinou příležitost, aby se vyjádřila, a k tomu účelu využívá různých věcí, kterými se zdobí od hlavy k patě. Její kreace jsou obvykle doprovázeny značným množstvím vlasových doplňků, které ladí s oblečením a doplňují ho. Jestliže má šaty s motivem krabice, opakuje se její tvar i ve vlásenkách.

Vtip postavy Valentiny, kterou hraje Penélope Cruz, spočívá v neúmyslné, ale neoddelitelné sexuálnosti seriózní agentky Interpolu. Ať už je to korzet, který má pod šaty pro případ, že by musela doplovat ze vzdáleného ostrova nebo přiléhavý motorkářský oblek, který skvěle ladí s její červenou motorkou, Valentina se vždycky obléká tak, aby mohla vykonat cokoli, k čemu ji vyšetřování dovede a vypadala přitom dobře. Různé outfity dávají Valentíně vzhled klasické špiónky se sexy nádechem, přičemž kostyméři využili Penélopinu přirozenou krásu a schopnost obléknout si cokoli a vypadat v tom skvěle.

Značné nároky kladla na Evans a její tým práce na náročných kostýmech a neustálý proud představitelů cameo rolí se ve filmu objeví, přičemž řada z nich jsou sama největšími jmény v módním světě. Vzhledem ke komplikovaným časovým harmonogramům všech, kteří se na tom podíleli, neměl tým Evansové žádný, nebo jen velmi málo času, aby se připravil na některá z největších jmen světové módy. „V naprosté většině případů se stalo, že konkrétní herec přijel a měl jen 24 hodin. Každé cameo bylo jedinečné a každá osoba byla unikátní, protože všichni mají ve světě módy nějakým způsobem svůj vlastní status ikony. Bylo tam tolik lidí, které všichni známe a milujeme a kteří jsou součástí toho úžasného a fantastického módního byznysu, kterému jsem chtěla svou práci vzdát hold. Bylo důležité je obléknout do něčeho, co by bylo nejen neuvěřitelně moderní, ale co z nich dělá právě tu ikonu,” vysvětluje Evans.

Navzdory chaosu, který v cizí zemi film těchto rozměrů doprovázel a který vznikl i díky zapojení některých největších jmen z oblasti módy, využili tvůrci příležitost ukázat umění spojené s módou a přitom na diváky rošťácky mrkat. „Celé to bylo o tom, že pokud si někdo v módním průmyslu zamiluje tenhle film a ocení couture stejně jako když někdo, kdo miluje komedie, ocení ten film, tak jsme odvedli dobrou práci. Budu neuvěřitelně pyšný, když budu vědět, že v si v tom každý našel něco svého. My jsme se během toho celého procesu dobře bavili a navíc jsme ukázali spoustu krásných a uměleckých věcí a prvků, a zůstali věrní duchu prvního filmu,“ zakončuje Stiller.